

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۶/۱۴

تمهید سیلانی

د فونیتیکي الفبا اصول او ځانگړني

هره ژبه ځانته ځانگړی لیکدود او الفبا لري، چې د هماغې ژبې په لیکلو او لوستلو کې تر ګټه اخستل کېږي. د یوې ژبې د ځانگړي لیکدود تر څنګ داسې نړیوال لیکدود هم شته چې په ډېرو ژبو کې چې د خپلو ټولو غږونو له پاره ځانگړي نښې نه لري، د کارونې وړ دی. دا لیکدود نړیوال دی او د نړۍ په کچه د ژبپوهانو له خوا را منځته شوی دی. خو د یاد لیکدود کارونه ځانته ځیني اصول او ځانگړني لري، که چېرې دې ځانگړنو او اصولو ته پاملرنه ونشي، نو د یوې ژبې په لیکدود کې ستونزې رامنځته کوي .

له بده مرغه زموږ په ژبه کې لیکوالان دغو اصولو او ځانگړنو ته پاملرنه نه کوي او په لوی لاس دا ځانگړني او اصول تر پښو لاندې کوي، چې دا کار د ژبې په لیکدود کې ستونزې را منځته کوي او له زده کوونکو د ژبې د زده کړې پر مهال لاره ورکوي. ما په دغه لیکنه کې د فونیتیکي الفبا ځیني اصولو او ځانگړنو ته نغوته کړې چې ستاسو پام ورته را ګرځوم:

۱ – په فونیتیکي الفبا کې یوه نښه تل او په هر ځای کې د یوه غږ له پاره کارول کېږي او د یوه غږ استازیتوب کوي. یا په بله وینا فونیتیکي الفبا په ژبه کې ثابت او کره ارزښتونه لري. دلته د همدې موضوع د لاندې وضاحت په موخه د پښتو ژبې څو ویبونه د بېلګې په توګه راوړم. لکه **da:ɪ** (یا **däɪ**)، **mandigak** (منډیګک) او **land** (لنډ) په ویبونو کې (د) د ویبونو په پیل، منځ او پای کې راغلی دی، چې یوازې یوه نښه ورته کارول شوې ده او همدا نښه په درېیو وړو ځایونو کې د هماغه یوه توري (د) استازیتوب کوي او د کارونې ثابت ځای لري. دا ډول بېلګې په دري، انګلیسي او نورو ژبو کې هم موندلې شو.

۲ – په فونیتیکي الفبا کې یو غږ تل او په هر ځای کې د یوې نښې په واسطه لیکل کېږي، دا په داسې حال کې ده که څنګه په یوه ژبه کې د یوه غږ له پاره دوه اختیاري نښې را منځته شوي وي، باید له هغو دواړو څخه یوه نښه غوره شي او ژبپوهان دې په خپله لیکنه کې له پیله تر پایه هماغه یوه نښه وکاروي. د بېلګې په توګه په دري او پښتو ژبه کې د «چ» غږ له پاره دوه نښې **č** او **[tʃ]** را منځته شوي دي. یا هم د «بن» غږ له پاره څو ډوله نښې کارول کېږي لکه «**ç / ʃ / x**»: نو ژبپوهانو ته لازمه ده چې په خپلو لیکنو یوه نښه وکاروي. هغه نښه د کارونې او منلو وړ ده چې په نړیواله فونیتیکي الفبا کې راجسټر وي.

۳ – د فونیتیکي الفبا د نښو په را منځته کولو او غوره کولو کې د امکان تر حده پورې دې هڅه وشي، چې اسانه او ماڼوسه نښې د غږونو له پاره غوره شي، تر څو لوستونکي او زده کوونکي یې په لیکلو او زده کولو کې له ستونزو سره مخامخ نشي .

۴ – په غږ پوهنه یا فونیتیک کې هڅه کېږي، چې د یوه غږ له پاره یو ډول نښه غوره شي. که چېرې په یوه ژبه کې د یوه غږ له پاره دوه ډوله نښې (مرکب او بسیط) په ښو رامنځته شوي وي، نو غوره به دا وي چې بسیطه بڼه یې غوره شي او له مرکبو نښو دې په ژبه کې ګټه پورته نشي. ځکه چې لوستونکو او زده کوونکو ته ستونزې زیږوي. د بېلګې په توګه د پښتو او دري ژبې د «چ» غږ چې ورته دوه ډوله (بسیط او مرکب) «**č / tʃ**» نښې را منځته شوي دي او یا هم دې ته ورته نور غږونه چې دوه ډوله نښې ورته کارول کېږي... د یادو نښو له پاره کولی شئ په دري، پښتو او انګلیسي ژبو کې نورې بېلګې هم پیدا کړئ...

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

۵ - کله په يوه ژبه کې د يو نوي غږ له پاره نوې نښه کارو، نو بايد په لومړي سر کې د نوې نښې غږيز ارزښتونه په ډاگه کړو او له هره اړخه يې لوستونکو ته ور وپېژنو. هېره دې نوي چې مور په هغه صورت کې په يوه ژبه کې د يو غږ له پاره نوې نښه رامنځته کولی يا هم کارولی شو، چې د هماغې ژبې په ليکدود کې د نوموړي غږ له پاره کومه ځانگړې نښه نه وي موجوده.

۶ - ژبپوهان بايد په خپلو ليکنو کې له دوه ډوله فونتيکي نښو او ليکدود څخه ځان وساتي، تر څو لوستونکي او زده کوونکي له ستونزو او سر دردی څخه وژغورل شي... زموږ په پښتو ژبه کې مجاور احمد زيار د پښتو ژبې د غږونو له پاره يو ډول نښې کاروي، صابر خوېشکي بل ډول، زرغونه زبور بل ډول او اوسني ليکوالو بل ډول نښې کارولي وي دي، چې دا کار په لوی لاس يوه ژبه له منځه وړي او لوستونکو ته يې ستونزې زېږوي. د پښتو ژبې فونتيکي الفبا له نړيوالې فونتيکي الفبا سره ډېر توپير او په ناسمه بڼه دود شوي دي، بايد له سره پرې کتنه وشي.

۷ - په ليکنه کې فونتيکي الفبا د عادي الفبا سره د توپير او وضاحت په موخه معمولاً په [] کې ليکل کيږي .

۸ - په ځينو ژبو کې لکه انگليسي او يا هم دې ته ورته نورې ژبې چې له مرکبو نښو څخه د يو غږ دافادې له پاره کار اخلي، بايد په هماغه ژبه کې د يادو غږونو چې مرکبي نښې ورته غوره شوي دي، داخلي او باندني اړخونو ته په کتو سره په دقيقه توگه نښې وټاکي. که لږ يې نوره هم ساده کړم هغه دا چې ځيني نښې د کلمي په پيل، منځ او پای کې بېلابېل غږونه توليدوي، نو لازمه ده چې په فونتيکي الفبا کې ورته ځانگړې نښې را منځته شي تر څو لوستونکي وکولی شي په اسانه توگه ترې مطلب او پوهاوی وکړي.

۹ - د يوې ژبې يا هم د ژبو له پاره د فونتيکي الفبا جوړونه د ژبپوهانو او متخصصو اشخاصو کار دی، چې د هرې ژبې له پاره د هماغې ژبې د اکادميکو اصولو له مخې دا کار ترسره کيږي. خو له بده مرغه زموږ په پښتو ژبه کې دا کار د يوې اکادميکي پروسي پرته په ځانگړې توگه ترسره کيږي، چې په ياده برخه کې هم ليکوالان او هم اړوند اکادميک مراجع گرم بلل کيږي...

ماخذونه:

- ۱ - ثمره، يدالله. آواشناسي زبان فارسي، چاپ: ايران، ۱۳۹۵...
- ۲ - حق شناس، علی محمد. آواشناسی، چاپ: ايران، ۱۳۹۰...
- ۳ - فردينان دوسوسور، ترجمه: کورش صفوي. زبانشناسی عمومی، چاپ: تهران (۱۳۷۸)
- ۴ - زيار، مجاور احمد، پښتو پښويه. چاپ: کابل ۱۳۹۰
- ۵ - مشکوت الدينی، مهدی. ساخت آوایی زبان. چاپ: مشهد ۱۳۶۴

6) https://l.facebook.com/l.php?u=https%3A%2F%2Fwww.internationalphoneticalphabet.org%2Fipa-sounds%2Fipa-chart-with-sounds%2F%3Ffbclid%3DIwAR0d8wfASTXO3z2Jj3iOE_8vQo-cEZxUb5zlnzXr3nJjU1ZcfzZvY1_3u4g&h=AT1ESZmP1bOKKBDBk14qK3qMAK-ffm_yCTSp4nRP_7rKJuOyvrxtmtg9FZ1NXq6m-LOiTyQa_u7IWpl3Gs0B32guyMkBgFN05tt8zoFE70aO-degKpJGqria0ZPLXaf4fHo